

erstatte denne ved noget andet. Motiverne udtale derfor ogsaa særdeles bestemt, at det er en „uafviselig Forudsætning for, at der under de ny Forhold kan opnaas den fornødne Sikkerhed“, at Politistyrken forøges. Som Forholdene nu ere, er der næppe Tvivl om, og det erkender Kommissionen ogsaa, at der ikke er for meget Politi i Kommunerne uden for Kjøbenhavn, og det er jo dem, som vi her alene tale om. Det er jo saaledes, at Befolkningen har en vis Animositet, om jeg maa bruge dette fremmede Ord, mod Politiet, betragter Politibetjentene og Politiets Personale som et Onde, som man maa have saa lidt af som muligt. Jeg vil nu i Parentes bemærke, at jeg betragter Politiet fra et andet Synspunkt. Jeg mener nemlig, at Politiet vel skal optræde skarpt, hvor det drejer sig om Lovovertrædelser, men at det paa den anden Side skal være Befolkningens gode Ven og gode Medhjælper, hvor det kan komme af Sted med det; saa jeg forstaar ikke ganske denne Animositet mod Politiet. Den fører imidlertid med sig, at hvor der er for meget Politi, skal Befolkningen nok lade høre fra sig. Fremdeles er der den Omstændighed, at Politiet jo nu er kommunalt og betales af Kommunalbestyrelserne. Jeg betragter det som en given Ting, at med den Sparsommelighedssans, som udmærker alle Kommunalbestyrelser hele Landet over, kan man ganske trøstigt gaa ud fra, at Kommunalbestyrelserne gennemgaaende ikke bevilge flere Penge til Politiet, end de anse for strengt nødvendigt; der kan naturligvis være Undtagelser, men jeg tror, at det er meget sjældent.

Endelig skal jeg ogsaa omtale Politimestrene. Med Hensyn til dem er det en Erfarings sag, at jo mere Politi der er, desto mere Arbejde have Politimestrene, og det er ligeledes en Erfarings sag, at Politimestrene, som Situationen nu er Landet over, have nok at bestille, at deres Tid er ogsaa godt optagen, saaledes at man ogsaa kan gaa ud fra, at de — gennemgaaende i alt Fald — ikke ville være stemte for at have mere Politi, end de anse for absolut nødvendigt.

Det er ud fra disse Betragtninger, at jeg under Nr. 33 har stillet mit Ændringsforslag, som gaar ud paa, at jeg tiltræder Lovforslaget, saaledes som det er affattet af den højtærede Justitsminister, men dog tilføjer, at det ved Lovens Ikrafttræden tilstedeværende Antal Betjente maa ikke formindskes uden vedkommende kommunale Raads Samtykke. Jeg er ikke blind for, at man straks vil gøre den Indvending mod mit Forslag, at det ser dog mærkeligt ud, at jeg vil give Kommunalraadene den Myndighed ved at sige: I maa ikke indskrænke Betjentenes Antal naar det dog ikke er Kommunalbestyrelserne, men tværtimod Statskassen, der skal betale. Men naar jeg tænker paa, hvad jeg lige har sagt, nemlig at der gennemgaaende ikke er for meget Politi Landet over, og dernæst, naar det efter min Mening ikke lader sig gøre ved nogen almindelig Bestemmelse at fastsætte, hvor meget Politi der skal være, saa mener jeg, at man meget godt og uden nogen som helst Fare, kan vedtage det, jeg her har foreslaaet. Jeg tror nemlig, det vil være umuligt at finde en almindelig Regel, hvorefter man kan sige: Politistyrken i Landet skal være saa og saa stor. Man kan ikke gaa efter det Hensyn alene, at man siger: for saa og saa mange Mennesker skal der være saa og saa mange Betjente dels i Købstæderne og dels paa Landet. Forholdene ere, som ærede Medlemmer vide, meget forskellige Landet over. Det ligger vel til Dels ogsaa i vort Lands geografiske Natur, i, at vi ere et Øland og en Del af et Stykke Fastland. Havnebyer kræve nødvendigvis en større Politistyrke end Byer, der ikke ere Havnebyer, og for Havnebyers Vedkommende er der atter en Forskel, idet de, der have stor Konfluks, stor Omsætning, stor Forbindelse med Udlandet, atter kræve en større Politistyrke end de Havnebyer, som kun have lokal, indenrigs Fart. Om Byer inde i Landet gælder det samme; ogsaa der er der Forskel, saaledes ligge nogle ved alfar Vej; ved Jernbaner, der maaske bringe mange Turister, eller det er maaske Fabrikbyer, eller det er det ikke. Mange Forhold gøre sig der gældende, som man ikke kan føre